

Publicerad 2006-12-14 19:27 av Miraqulix

Skreven mest för att få utlopp för känslorna som färdades på insidan.

Men också för skrivare tävlingen på skolan Tema: Kalla Kårar och Ohörda rop.

Bittra tårars sakta fall

Jag kommer ihåg en tid, en tid inte så olik från den vi har nu.

en tid när jag fortfarande var jag.

Jag kommer ihåg den tiden som det vackraste i mitt liv. Den tiden var allt jag inte har nu.

Jag minns skrattet jag en gång för länge sen hade,

jag minns min vilja, åh min starka vilja.

Jag minns hur roligt jag brukade ha hur mycket ljusare allting var, när var det den mörka slöjan draperades över mina ögon.

Jag minns när min sömn inte kantades av tårar.

och när min morgon inte hemsöktes av ångest.

Jag minns hur kärleken till livet var det starkaste jag någonsin känt, åh så mycket jag älskade att leva.

Jag kommer ihåg allt det där som en dröm,

en dröm från ett tidigare liv kanske.

En dröm från något avlägset, någonting jag inte riktigt kan sätta fingret på.

Någonstans på den långa krokiga vägen gick jag vilse.

Någonstans i mörkret villade jag bort mig.

Någonstans i det förflutna tappade jag mig själv för att aldrig finna mig åter.

Jag kommer ihåg när rädslan för mig själv inte var min trognaste vän.

Jag minns när jag inte behövde vara rädd för mina egna handlingar.

Jag minns när kallt stål inte var min ända väg ut, ut från ångesten.

Minnet av en tid utan sorg, minnet av en tid fylld av glädje, minnet av en tid med hopp.

Minns du när jag skrattade och log? minns du när jag levde och älskade?

Minns du livet jag en gång hade?

Minns du när sorgen i mina ögon inte var där?

Minns du min kärlek när jag inte finns kvar, minns du mig som jag var?
och inte som jag blev? minns du hur mycket jag älskade er alla?

Minns ni när jag lämnade sorgen bakom mig för att resa vidare?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Miraqulix med Poeter.se id #5661 innehar upphovsrätten